

Příloha SPR. ÚS 1014/24-5 INF - profesní životopisy emeritních soudců Ústavního soudu a doba působení současného soudce Langáška

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M. je soudcem Ústavního soudu od 25. 6. 2024.

Spis sp. zn. I. **ÚS 582/04 – I. senát obsazen následovně: Janů, Güttler, Duchoň**

Spis sp. zn. II. **ÚS 162/06 – II. senát v obsazení: Lastovecká, Balík, Nykodým**

**JUDr. Ivana Janů** soudkyně Ústavního soudu (od 16. 9. 2004 do 16. 9. 2014)  
místopředsedkyně Ústavního soudu (od 9. 11. 1993 do 9. 2. 2002)

Ivana Janů (\*1946) Právnickou fakultu Univerzity Karlovy ukončila doktorátem v oboru mezinárodního práva veřejného v roce 1974. V letech 1973–1983 pracovala ve Výzkumném ústavu vodohospodářském, poté do roku 1989 působila jako vedoucí podnikový právník. V letech 1972 – 1993 byla členkou ČSL, resp. KDU-ČSL (do jmenování soudkyně Ústavního soudu). Po politické změně roku 1989 byla kooptována do České národní rady a následně byla zvolena ve dvojích parlamentních volbách. Za trvání svého poslaneckého mandátu pracovala v ústavně- právním výboru, mandátovém a imunitním výboru a jako místopředsedkyně zahraničního výboru. Zúčastnila se prací na současné Ústavě České republiky. V roce 1992 byla zvolena za vedoucí delegace Parlamentu České republiky v Radě Evropy. V létě 1996 působila v USA na Ohio University jako lektorka se zaměřením na transformaci ve Střední a Východní Evropě po pádu totalitárních režimů. V červnu 2001 byla zvolena Valným shromážděním OSN soudkyní ad litem Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii. Soudkyní a místopředsedkyní Ústavního soudu České republiky byla poprvé jmenována v listopadu 1993 prezidentem Václavem Havlem. Znovu jmenována soudkyní Ústavního soudu České republiky byla 16. září 2004 prezidentem Václavem Klausem.

**JUDr. Vojen Güttler** soudce Ústavního soudu (od 6. 8. 2003 do 6. 8. 2013)  
soudce Ústavního soudu (od 15. 7. 1993 do 15. 7. 2003)

Vojen Güttler (\*1934) maturoval v roce 1952, ale tehdejší vedení gymnázia v Jičíně ho nedoporučilo ke studiu na Právnické fakultě UK, kam byl přijat až po předchozí práci v Jáchymovských dolech. V roce 1958 ukončil studia, absolventský diplom mu však byl zadržán pro účast v opozičním studentském hnutí. Pracoval jako podnikový právník, od roku 1960 jako občanskoprávní soudce, naposledy jako soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem. V roce 1968 byl činný jako funkcionář severočeského výboru Klubu angažovaných nestraníků. Po 21. srpnu 1968 odešel do krátkodobé emigrace a brzy po návratu musel soudnictví opustit. Pracoval opět jako podnikový právník a publikoval řadu statí v odborných a vědeckých časopisech. V té době se věnoval zejména právu pracovnímu. Byl činný – mimo jiné – jako předseda pracovníprávní Komise Federálního ministerstva všeobecného strojírenství a jako člen pracovníprávní Komise Federálního ministerstva práce a sociálních věcí. Po listopadu 1989 byl spoluzakladatelem Občanského fóra na svém pracovišti. Začátkem roku 1990 obnovoval televizní výzvu politické hnutí Klub angažovaných nestraníků (KAN) a byl předsedou jeho přípravného výboru. Do jmenování soudcem Ústavního soudu byl místopředsedou KAN. V roce 1990 začal pracovat jako ředitel rehabilitačního odboru Ministerstva spravedlnosti a později jako poradce předsedkyně České

národní rady. Dne 31. ledna 1992 byl prezidentem republiky Václavem Havlem jmenován soudcem Ústavního soudu ČSFR a 15. července 1993 soudcem Ústavního soudu České republiky. Dne 6. srpna 2003 jej prezident Václav Klaus jmenoval na další funkční období. Přednášel na řadě mezinárodních konferencí v oblasti lidských práv v Evropě, Asii i Americe. Je autorem celé řady odborných článků a statí, které publikoval doma a v USA. Nikdy nebyl ani členem ani kandidátem KSČ.

**JUDr. František Duchoň** soudce Ústavního soudu (od 6. 6. 2002 do 6. 6. 2012)

František Duchoň (\*1946) ukončil studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v roce 1969. V době studií byl v létě 1968 přijat do KSČ, z níž vystoupil na jaře 1969. Po dvouleté praxi justičního čekatele pracoval jako soudce občanskoprávního úseku Okresního soudu v Ústí nad Labem. V roce 1978 rezignoval a začal pracovat jako podnikový právník Okresního ústavu národního zdraví a Okresní hygienické stanice v Jihlavě. Doktorát práv získal na Právnické fakultě UK v Praze v roce 1981. Na téže fakultě absolvoval v letech 1982–1984 postgraduální studium v oboru správní právo a státní správa. V roce 1989 získal atestaci ze zdravotnického práva. V lednu 1991 se vrátil do justice jako soudce Okresního soudu v Jihlavě, kde zastával rovněž funkci místopředsedy soudu. V roce 1995 se stal soudcem, později též předsedou senátu občanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu ČR. V průběhu 90. let se zúčastnil řady odborných stáží v Kanadě, Holandsku, Francii a ve Španělsku, kde studoval zejména komunitární právo, systém ochrany lidských práv a postavení soudní moci v ústavních systémech. V letech 1997–98 se v Radě Evropy podílel na vypracování Charty o statutu evropského soudce. V posledních letech aktivně působil na řadě mezinárodních právních konferencí. Dne 6. června 2002 byl jmenován prezidentem Václavem Havlem soudcem Ústavního soudu České republiky; funkční období mu uplynulo o 10 let později, 6. června 2012.

**JUDr. Dagmar Lastovecká** soudkyně Ústavního soudu (od 29. 8. 2003 do 29. 8. 2013)

Dagmar Lastovecká (\*1951) absolvovala Právnickou fakultu UJEP v Brně v roce 1974, titul doktorky práv získala na téže fakultě v roce 1981. Do roku 1986 byla zaměstnána ve Státní bance Československé, poté v družstevním podniku Drutis Brno a v brněnské pobočce Agrobanky. V letech 1991–94 byla předsedkyní Okresní privatizační komise v Brně, poslankyní Federálního shromáždění a členkou ústavně-právního výboru a mandátového a imunitního výboru. V letech 1994–1998 byla primátorkou města Brna. V roce 1998 byla zvolena do Senátu Parlamentu České republiky, kde působila jako členka a později i předsedkyně ústavně-právního výboru a dále jako členka Stálé komise Senátu pro Ústavu ČR. Od roku 1991 do roku 2003 byla členkou Občanské demokratické strany (ODS). Soudkyně Ústavního soudu České republiky byla jmenována prezidentem Václavem Klausem 29. srpna 2003.

**JUDr. et PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.** soudce Ústavního soudu (od 26. 5. 2004 do 26. 5. 2014)

Stanislav Balík (\*1956) ukončil Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v roce 1979, v roce 1981 absolvoval obor archivnictví na Filosofické fakultě téže univerzity. Doktorem práv se stal v roce 1980, doktorem filosofie o tři roky později, Ph.D. v oboru historie-české dějiny na Filosofické fakultě MU v roce 2016. Stanislav Balík pracoval do roku 1989 jako podnikový právník, poté se věnoval advokacii. Jako samostatný advokát působil od roku 1990. V roce 1994 se stal náhradníkem představenstva ČAK, v roce 1999 jejím prvním místopředsedou a v roce 2002 byl zvolen předsedou. V letech 2002–2003 zastupoval českou advokacii v Radě evropských advokátních komor. V roce 2003 se stal nositelem

stříbrné Randovy medaile. Od roku 1996 působí na katedře právních dějin PF ZČU, přednáší i na Právnické fakultě MU, Právnické fakultě UP a na Vysoké škole CEVRO Institut. Stanislav Balík hojně publikuje a je autorem a spoluautorem řady učebnic a článků v odborných časopisech. Byl vedoucím autorského kolektivu monografií "Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku"(2009), vydané též v anglické verzi "History of the Legal Profession in Bohemia, Moravia and Silesia" (2010) a Dějiny českého notářství (2014). Působí také v redakčních radách časopisů Bulletin advokacie, Ad Notam, Komorní listy, Právní rádce, PALESTRA \_ Pismo adwokatury polskiej (Varšava), Historický obzor, Journal on European History of Law. Soudcem Ústavního soudu České republiky byl jmenován prezidentem Václavem Klausem dne 26. května 2004. Po završení mandátu se vrátil k advokacii. Od roku 2015 je vedoucím české delegace při Radě evropských advokátních komor (CCBE), od roku 2016 místopředsedou jejího Výboru pro země střední a východní Evropy (PECO). Nikdy nebyl členem žádné politické strany.

Je veřejně známou informací, že emeritní soudce JUDr.et PhDr. Stanislav Balík, Ph.D. je v současné době děkanem právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni.

### **JUDr. Jiří Nykodým**

soudce Ústavního soudu (od 17. 12. 2003 do 17. 12. 2013)

Jiří Nykodým (\*1945) studoval na Právnické fakultě UK v Praze v letech 1963–1968. V roce 1969 složil rigorózní zkoušky. V září 1969 nastoupil jako soudní čekatel u Městského soudu v Praze. V prosinci 1969 pak nastoupil jako advokátní čekatel u Městského sdružení advokátů v Praze. Od roku 1972 působil jako advokát v advokátní poradně v Praze. Od března 1972 byl členem Občanskoprávní sekce studijního kolegia Ústředí České advokacie. V roce 1976 byl jmenován zkušebním komisařem pro advokátní zkoušky, a to pro obor občanské právo. V roce 1990 byl zvolen do předsednictva Ústředí české advokacie. Podílel se na přípravě zákona o advokacii a advokátním tarifu. V představenstvu České advokátní komory působil s výjimkou let 1993–1996 (člen revizní komise ČAK). V roce 1998 byl jmenován členem Legislativní rady vlády. Dále působil v pracovní skupině Ministerstva spravedlnosti pro obecnou část nově připravovaného občanského zákoníku a v pracovní skupině pro rodinné právo. Je jedním ze spoluautorů Komentáře k občanskému zákoníku a Právnického slovníku nakladatelství Linde. Dne 17. prosince 2003 jej soudcem Ústavního soudu České republiky jmenoval prezident Václav Klaus. Nikdy nebyl členem žádné politické strany.